REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiune Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-korut).
Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o colonă 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate.
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 251. Brașov, Joi 13 (26) Noemvrie 1908.

Invaziune în Anglia?

Ce-i cu Englezii? Se tem ei oare într'adevăr, că într'o noapte vr'una din puterile mari vecine, cari posed o flotă și armată de ajuns, va năvăli cu corăbii încărcate cu trupe la punctele expuse ale litoralului Angliei încercând ale debarca și a cutropi țara cu o invaziune inamică?

Cele ce s'au discutat și hotărârea ce s'a luat în ședința de Luni a camerei lorzilor pare nu numai a justifica o astfel de temere, dar este o vădită dovadă, că Anglia privește cu cea mai mare neliniște, care totdeauna produce[și] neîncredere, la faptul că Germania se întărește din an în an înmulțându-și forțele armate pe uscat și pe apă. Este semnificativ că tocmai în acest moment a aflat de bine lordul *Roberts* a veni înaintea lorzilor cu o rezoluțiune, în care pretinde ca pentru delăturarea pericolului — unei invaziuni, care ar fi mare, mai ales când ar veni din partea Germaniei, să se creeze o armată puternică în țară, o armată de cetățeni de un milion de oameni.

A mai fost vorba — zise lord Roberts — la noi de cestiunea dacă o invaziune ar fi posibilă, ori nu? Balfour a zis în 11 Mai 1906 că un pericol serios de invaziune nu există, și atunci s'a bazat pe date ce i-le-a dat admiralitatea cu privire la Franța, țara cea mai apropiată deoarece din acea parte s'ar putea executa mai ușor o invaziune. O cercetare făcută de curând a dovedit însă că afirmarea lui Balfour a fost nimerită cu privire la Franța în anul 1906, dar că cu privire la Germania în anul 1908 **nu mai era justificată**. Condițiunile ce au determinat judecata lui Balfour s'au schimbat cu desăvârșire și Anglia nu se mai poate simți sigură de posibilitatea unei invaziuni.

Roberts asigură, că — ca și Balfour la timpul său față cu Franța — așa și el acuma examinând cestiunea din punctul de vedere că invaziunea ar putea veni din partea Germaniei, că la toate s'a gândit numai la o inimiciție contra Germaniei nu. Nici n'a fost condus de vre o temere față cu aceasta putere. El dimpreună cu lordul Levat au știricit însă, că Germania în ori-ce timp are la dispoziție corăbii de ajuns pentru a transporta cu ele 200,000 de oameni. Acest contingent de trupe poate fi adunat în mai multe luni ale anului în districtele apropiate de porturi fără de nici o măsură de mobilizare. Legăturile căilor ferate sunt de așa încât permit Germaniei să transporte această armată la porturi în timp mult mai scurt decât Franța.

Ar fi o nebunie ca Englezii să-și închidă ochii înaintea acestei posibilități ori cât de mult ar dori pacea. Intâmplările din Orient au făcut să înțeleagă și pe observatorul cel mai puțin îngrijat, că nimic nu poate scăpa o țară, care nu e pregătită pentru apărarea ei. Dacă vom continua de a neglija măsurile de precauțiune, putem într'o zi să ne pomenim în mâna unei puteri, care a năvălit pe teritoriul nostru și putem fi siliți a ne supune condițiunilor celor mai umilitoare. Pericolul devine în fie-care zi mai amenințător. In timp de 10 ani Germania a creat cea mai mare putere maritimă ce a existat vre-odată în afară de flota engleză. Dacă excelentele măsuri legislative pentru întărirea tot mai mare a puterii maritime germane se vor îndeplini, nu vor fi în lume porturi atât de bine organizate ca porturile germane din marea nordică și marina de comerciu va deveni pe zi ce merge mai puternică.

Spre a duce în îndeplinire o invaziune nu e neapărat de lipsă ca o națiune să stăpânească mările. O stăpânire vremelnică și locală ar fi de ajuns, iar aceasta o știu foarte bine în Germania. De aceea propune înființarea unei armate de un milion de oameni, sfârșind cu următoarele cuvinte: Dincolo de mare în apropiere trăiește un popor de 60 milioane, cari sunt cei mai activi concurenți ai noștri în comerciu, posed cea mai mare putere armată în lume și o flotă pe care au mărit'o în modul cel mai energic și grabnic, pe când noi Englezii n'am luat contramăsuri militare corăspunzătoare.

Reprezentantul guvernului Earl of Crewe a declarat că lordul Roberts a făcut un pas foarte serios cu rezoluția sa și că cuvântarea sa nu i-a micșorat cu nimic seriozitatea. Pe motivul că flota cea mare și puternică engleză are misiunea principală de a asigura apărarea litoralului Marei Britanii, reprezentantul guvernului a desaprobat rezoluția propusă de Roberts. Consimte însă la mărirea contingentului armatei din patrie, ca să fie destul de tare și bine organizată spre a respinge o eventuală invaziune. In fine lordul Crewe a spus că o armată de un milion de oameni ar mări budgetul anual al țării cu 20 milioane de livre sterlingi. Cu toate acestea rezoluțiunea lui Roberts s'a primit cu 74 contra a 32 de voturi, ceeace este destul de elocvent pentru dispoziția ce domnește actualmente între fiii lui Albion.

In ședința de eri a dietei s'a primit propunerea privitoare la prelungirea ședințelor dietei. Incepând cu ziua de Vineri se vor ținea ședințe de 8 oare.

Alegerile parlamentare în Turcia. După știrile mai nouă au fost aleși până acum 98 Turci, 3 Arabi, 3 Albanezi, 19 Greci, 5 Armeni, 4 Bulgari, 4 Sârbi, 2 Spanioli și un Român macedonean.

Deciziunile conziliului comun de miniștri.

Foile din Viena constată în rapoartele lor asupra rezultatului conferenței ministeriale comune de Duminecă, că deciziuni concrete s'au luat numai cu privire la tractatul comercial cu Serbia, pe când cestiunea tractatului comercial cu România a rămas încurcată și s'a amânat, ba ce e mai bătător la ochi, a fost subordonată intereselor rezolvării prealabile a raporturilor comerciale-politice cu Serbia. In celelalte privințe, iar în deosebi relativ la boicotul mărfurilor austro-ungare în Turcia, conferența n'a făcut decât enunciațiuni despre punctele de vedere al politicei austro-ungare.

Față cu Serbia conziliul s'a pus pe baza, că monarchia trăiește încă formal în pace cu Serbia și că deci, are să-și împlinească toate obligămintele ce le-a luat asupra-și. S'a hotărât ca tractatul de comerciu încheiat cu Serbia să fie prezentat celor două parlamente, din Viena și Budapesta și pentru ori ce caz să se prezente acestor parlamente *o lege de împuternicire* pentru regularea provizorică a raporturilor comerciale cu diferitele țări. S'a calculat că starea actuală în raportul cu Serbia s'ar putea prelungi pe baza acestei legi și în acel caz când parlamentul nu s'ar putea decide a reînoi contractul comercial sârbesc până la finea anului curent.

Cu privire la România s'a accentuat în conziliul de miniștri, că ar fi intemeiată speranța, că dificultățile ivite se vor putea delătura. Guvernul austriac și ungar însă nu își va părăsi poziția luată până acuma, ca adecă un import de vite vii din România să nu se conceadă în nici un caz iar un import de carne de vită și de porc tăiată numai în cantitate limitată. Totodată și acest import să se facă dependent de aceea cum va succede aranjamentul cu Serbia. Dacă cumva învoirea cu Serbia nu se va face și de acolo va lipsi contingentul de carne tăiată atunci și numai atunci va putea fi mărit contingentul importului de carne din România. Așadar din toate rezultă că vochia prietină va trebui să aștepte până ce se va lămuri cestiunea de pace ori de război între Serbia și Austro-Ungaria. Aceasta este cvintezanța înțelepciunei politicei comerciale austro-ungare. Cu toate acestea br. Aehrenthal, d-nii Wekerle și noul ministru austriac br. Bienerth sunt plini de optimism față cu România și sperează lucru mare pentru susținerea raporturilor amicabile ale monarchiei noastre cu această țară. De aceea vin întâi Sârbii apoi România, deoarece încât pentru Bulgaria conziliul de miniștri a luat în considerare că dificultățile unui tractat cu Bulgaria sunt mult mai mici decât acelea ce le oferă tractatele cu Serbia și România. Pe ce anume își bazează acest optimism miniștrii

---

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Suferința.

Nuvelă de A. Cehov.

— Fine. —

Vasile Stepanovici e gata să facă ori-ce, doar și-o vedea femeia veselă și nu i-o mai vorbi de moarte. Iși face perciuni la urechi, își strâmbă fața și s'apropie de Liza...

— Poate vă trebui să dregem ceasornicul? întrebă el

— Trebue, trebue, râde Liza, luându-și ceasornicul de aur de pe măsuță și întinzându-i-l; dregi?

Vasie ia ceasornicul, caută puțin mecanismul, se tot apleacă și spune·

— Nu să poate..., la un roată nu este două dinți...

Asta e toată anecdota. Liza bate din palme și râde.

— Foarte bine... minunat! strigă ea. Știi ceva Vasie? Tu ai putea face tare bine pe prostul. Păcat numai că nu vrei să iai parte la reprezentațiile noastre familiare. Tu ai talent și joci cu mult mai bine decât Suslicov... Asta, Suslicov, a jucat odată în piesa »De ziua mea«, n'ai văzut ce talent de comic are, ceva strașnic. Poți să ți-l închipui: un nas gros ca o pătlagică, ochii verzi și umblă ca cocostârcul. Nimeni nu se mai putea ținea de râs. la să-ți arăt cum umblă...

Liza sare din pat și începe să facă niște pași mari. E fără compresă și cu picioarele goale:

— Salutările noastre, vorbește ea gros, căutând să imite o voce de bărbat. Ce mai noutăți sub lună?... ha, ha ha!

— Ha, ha, ha! râde Vasie.

Și amândoi hohotind, uită de boală. Vasie începe s'alerge după nevastă-sa prin odaie. O prinde și o sărută. După o sărutare mai cu foc, Liza de-odată și-aduce aminte că e serios bolnavă...

— Ce prostii!... îngână ea serios, acoperindu-se cu plapoma. Mi-se pare că tu ai uitat că eu sunt bolnavă... Frumos din parte-ți, n'am ce zice!

— Iartă-mă, vorbește bărbatu-său rușinat.

— De acuma boala are să mă întoarcă, și-atunci tu ai să fi vinovatul. Foarte rău ce-ai făcut!

Liza închide ochii și tace. Pe față par'că i-s'a zugrăvit iarăși durerea și tristețea de mai nainte. Incepe să ofteze...

Vasie îi schimbă iarăși compresa și foarte mulțumit că nevastă-sa e în casă stă nemișcat la picioarele ei... N'are să mai doarmă toată noaptea...

Pe la 10 dimineața vine doctorul.

— Cum vă simțiți? întrebă doctorul, pipăindu-i pulsul. Ati dormit?

— Prost de tot, răspunde pentru ea bărbatul; foarte prost!...

Doctorul s'apropie de fereastră, privind la un hornar.

— Doctore, pot bea azi cafea? întreabă Liza.

— Se poate.

— Dar ca să mă scol din pat, se poate?

— Se poate; însă tot ar fi bine să mai stați o zi.

— Stă foarte prost sufletește, șoptește Vasie la urechia doctorului. Are gânduri negre... sunt tare îngrijat de starea ei, doctore!

Doctorul s'așează la o măsuță, își trece mâna peste frunte și scrie »bromură«; apoi salută și pleacă spunând că are să vie pe seară.

Vasie nu se mai duce la slujbă; într'una stă la picioarele ei. Pe la amiază, vin unul câte unul, admiratorii Lizei. Toți sunt neliniștiți și privesc speriați. Unii-au adus flori, alții cărți franțuzesci. Liza, îmbrăcată cu o bluză albă și cu o bonetă tot albă, stă culcată în pat. Privește deznădăjduită, par'că nici nu se mai gândește că are să se mai îndrepte.

Admiratorii Lizei se uită la bărbatusău, ca și când par'că nu s'ar supăra că-l văd acolo. Nu sunt oare toți adunați la patul unei bolnave?! — Pe la ceasurile 10 seara, Liza adoarme iarăși. Abia pe la 2 noaptea se deșteaptă. — Vasie la picioarele ei, se luptă cu somnul; îi schimbă compresele, povestește anecdote evreiești...

A doua zi dimineața, după o noapte de chin, Liza stă la oglindă puindu-și pălăria.

— Unde te duci, draga mea? întreabă bărbatu-său, uitându-se la ea umilit.

— Ce? Tu ai uitat că azi e repetiție la Maria Livovna? răspunde ea sărioasă...

După ce a petrecut'o, Vasie, plictisindu-se acasă, își ia portofoliul la subsuoară și se duce la slujbă. Din cauza nopților nedormite, îl doare așa de tare capul încât par'că ochiul stâng i-se închide singur.

— Ce-i cu tine? întreabă șeful.

Vasia s'așează la biurou, dând din mâni:

— Și de ce mă întrebați, Inălțimea voastră! răspunde el oftând... Cât am suferit în aste două zile... Vai! Liza mea, bolnavă!...

— Doamne! vorbește șeful speriat Lizaveta Pavlovna? Ce-i cu dânsa?

a

sustro-ungari faţă cu România, urmează a fim clarificaţi de către foile române din Bucureşti.

Discursul dep. C. Brediceanu

ţinut Joi în 19 l. c. în dieta ungară.

Dep. *Brediceanu*: (continuând).

Onor. Cameră! Contele Batthyány a făcut asămănare între situaţia celor 65.000 de Maghiari împrăştiaţi prin deosebite comune ale Moldovei şi între situaţia noastră. Deputatul Vaida a arătat eri, cât de imposibilă în principiu este aceasta asămănare. Căci doar la noi sunt comitate, în cari se află de două, trei ori 60,000 de cetăţeni nemaghiari. (O *voce* din stânga: Dar ce fel de cetăţeni? (Sgomot). Preşedintele sună).

In ce priveşte limba de instrucţie, mă provoc de pildă la comuna Gleşa din România, unde limba de propunere e cea maghiară.

Privitor la episcopia de Iaşi contele Batthyány a susţinut, că acolo a fost numit un episcop italian, într'alt loc un Elveţian. Da, fiindcă acolo nu credincioşii catolici îşi aleg episcopul, aşa libertate mare n'au. In România episcopii catolici nu se aleg, ci simplaminte îi numeşte Papa, iar dela guvern numai atâta se întreabă, dacă n'are nimica în contra celui numit. Deci acolo nu este atâta libertate în priorinţă, ca la noi; însă să-i întrebăm pe Sârbi, că oare putut-au alege patriarh pe bărbatul dorit de ei? (Sgomot). Alegerea numai aşa e valabilă, dacă se alege agreatul guvernului. Acum, eu nu ştiu, ce preţ poate avea o astfel de alegere, dacă la alegeri nu se validitează voinţa liberă, ci se spune dinainte, cine ar fi acela, care trebue ales! O astfel de alegere nu plăteşte mult. (Sgomot).

Contele Batthyány a mai amintit şi aceea, că în ce primejdie mare se află în România libertatea de pressă, şi că nu ajung la destinaţie foile maghiare trimise din Bucureşti. Dar eu îl întreb; există oare în România vreun edict de oprire? Intâmplă-se în România ca guvernul să detragă debutul postal vre-unui ziar? Acolo de astea nu se întâmplă. La noi însă există un *Index* întreg. In România domneşte *deplină* libertate de pressă. Eu am făcut eri observare, că acolo nu s'a intâmplat în decursul deceniilor, ca redactorii vreunei foi redactate în limba maghiară să fie vreodată tras la răspundere de autorităţi. (*Fenyvesi* Soma: Fiindcă scriu cinstit! Sgomot).

Mă mir când văd că d-nii deputaţi, fără să le fi cetit, le apreţiază aşa categoric.

Onor. Cameră! Eu în privinţa asta nu vreau să fac nici o asămănare... (O *voce* din stânga: Nici nu se poate!)

...căci doar vorbesc faptele, acele fapte, că la noi temniţele statului sunt pline de reprezentanţii pressei noastre. Atunci când un stat, care profesează libertate, se foloseşte de astfel de mijloace silnice, atunci pot zice că nu doresc o astfel de libertate.

Eu din întregul proiect de budget şi din întreagă acţiunea guvernului văd că acesta nu-şi dă silinţa în direcţia de a cultiva punctele de întâlnire dintre simţămintele şi interesele popoarelor din ţara asta. Nu văd un guvern, care să conducă la o înţelegere reciprocă. *Iar dacă politica guvernului nu corăspunde simţămintelor ce le au popoarele acestei ţări, noi din parte-ne n'avem alta de făcut, decât să căutăm punctele de întâlnire şi atingere între diferitele popoare. Şi eu vă asigur, că le vom şi afla.* Acea mână pacinică, pe care milioanele popoarelor şi-o întind între sine, va asigura pacea statornică, trainică şi cinstită, care nu se va mai conturba. Contele Batthyany la începutul vorbirii sale a luat pe rând toate popoarele nemaghiare şi le-a prezentat ca duşmane ţării. A vorbit despre Gross-Oesterreich, despre Sârbia mare, Croaţia mare ca despre toţi atâţia duşmani ai ţării. *Dar atunci vă întreb Domnilor, cine-s pretinii politicei maghiare?* (Aprobare pe băncile naţionaliştilor).

Iar dacă Dvoastră 40 de ani dearândul aţi făcut o politică, care după mărturisirea Dvoastră i-a creat numai duşmani Maghiarului, *de ce nu părăsiţi acum această politică? Pe noi nu ne puteţi zăpăci cu promisiuni de azi pe mâne* şi nu primim ceea ce a zis Ugron Gabor, că: rădaţi şi lăsaţi-vă să vă maghiarizăm!

— *Ugron Gabor*: Nu de maghiarizare e vorba, ci de patriotism!

— *Brediceanu: Noi cu toţii luptăm pentru apărarea naţionalităţii noastre, şi dacă Dvoastră din patriotism ne-o atacaţi, să ştiţi ca nici-odată nu va fi bună înţelegere între noi. Noi ne vom alipi de naţionalitatea noastră şi vom pretinde ştergerea tuturor instituţiunilor de stat, cari opăcesc desvoltarea naţionalităţii noastre şi nici-odată nu ne vom supune acelei politice de maghiarisare!*

Lucaciu: Asta-i vorbire patriotică! (Sgomot).

Brediceanu: Contele Batthyany în vorbirea sa dintâi s'a provocat la Croaţi, ca la un exemplu, cu cari s'a împrietinit, şi ne-a zis faceţi şi voi Românii ca Croaţii! Dar uite cât de durabilă a fost prietinia asta!

— *Ugron Gabor*: Cine-a tradat'o? Cine-a înşelat? Cine-a minţit?

— *Brediceanu: Noi nici-odată n'am cerut fărâmături din grăia Maghiarilor şi nu le vom cere nici-odată. Noi dorim o înţelegere conştientă, cinstită, bazată pe recunoaşterea şi respectarea reciprocă a drepturilor popoarelor. Aceasta este mâna noastră de pace. Fiindcă însă politica guvernului e contrară acestei nizuinţe, declar că nu primesc budgetul.* (Aprobare în centru.)

Ciocnire sângeroasă la universitatea din Viena,

între studenţii italieni şi germani.

Alaltăieri s'a încins pe neaşteptate o bătae crâncenă între studenţii italieni şi germani dela universitatea din Viena. Cauza? Antagonismul vechiu din pricina universităţii italiene care nu se mai înfiinţează. Iar ceea-ce a dat nemijlocit prilej la încăierare a fost că studenţii italieni au cântat în aula universităţii un cântec naţional strigând »Evviva universitatea italiană în Triest! Evviva naţiunea italiană!« Studenţii germani au răspuns cu strigăte de »pfui« şi de fluerături şi au aruncat cu bucăţi de pâne în studenţii italieni. Italienii au intonat cântecul lui Garibaldi şi »Viva Dante!« iar Nemţii au răspuns cu »Wacht am Rhein«. Pedelii au încercat înzadar să-i împrăştie pe Italieni; când însă studenţii germani au vrut să-i scoată afară din aulă pe colegii lor italieni, s'au întâmplat bătăi de bâtele şi s'au auzit împuşcături de revolver. Italienii susţin că prima împuşcătură a venit dela Germani! Studenţii germani neagă aceasta zicând că Italienii singuri au fost agresorii. Pedelii au aflat mai multe proiectile şi trei revolvere pe podini. Faptul că au fost vulneraţi de focuri de revolver pe lângă doi studenţi germani şi trei italieni, se explică de Germani prin aceea, că studenţii germani şi italieni erau ghemuiţi la olaltă în momentul critic. Cei ce au primit răni prin lovituri de bâte sunt cam a stabilit poliţia 33, ear 5 după alţii 6 au fost răniţi prin proiectile de revolver. Impuşcături de revolver s'au dat vreo 18. Arestaţi au fost cu totul 27 de studenţi, dintre cari au fost puşi pe picior liber 20.

Iată trista urmare ce a avut'o strigarea Italienilor: »*Evviva l'universita a Trieste!*« şi cântecul lui Garibaldi şi a imnului »Wacht am Rhein«. Aceasta descopere o altă bubă de care sufere organismul imperiului austriac care tocmai în aceste zile critice ale complicaţiunilor orientale se dă pe faţă în mod foarte inoportun.

»N. Fr. Presse« acuză politica austriacă că numai ea poartă vina acestor triste apariţiuni şi face responzabile guvernele trecute, cari prin *promisiuni neţinute* înseamnă tot ce numai se poate. S'a promis Italienilor dela sudul Austriei universitate italiană. De ce nu li-se înfiinţează? Studenţii italieni — zice amintita foaie — au abuzat de ospitalitatea de care se bucură pe teritoriul german al universităţii vieneze, dând focuri de revolver asupra studenţilor germani. Pentru aceasta nu pot fi scuzaţi.... dar rătăcirile studenţilor italieni se pot explica cel puţin în parte prin nesinceritatea, cu care au fost tractaţi: Trebue să se impuşte mai întâi până ce un ministru se decide să la asuprăşi molestarea ce e legată de soluţiunea cestiunii universităţii italiene?.... Cu ziua de azi convieţuirea între studenţii germani şi italieni a devenit periculoasă, ba poate chiar imposibilă... Dacă studenţii italieni vor primi universitatea lor acolo unde-şi are locul, în Triest, dacă vor fi astfel naţionaliceşte săturaţi, va isbucni iarăşi firea, care avisează pe Germani şi Italienii din Austria să se apropie unii de alţii...

Intâmplările de Luni au adus cu sine ca universitatea din Viena să fie deocamdată închisă.

Meetinguri naţionale în România

Intrunirea din Bârlad.

Duminecă s'a ţinut în sala Casei obştiei din Bârlad o mare întrunire naţională, convocată de un comitet, în frunte cu senatorul *Stroe Belloescu.*

In sală un public numeros: prezidează d-l *Belloescu*, care luând cuvântul, face o largă expunere a situaţiunei balcanice şi istoricul ultimelor evenimente insistând asupra raporturilor României cu Austro-Ungaria.

Arată că tratatele prezente formează o stare de umilinţă şi nedreptate din partea statului vecin. Arată că fericirea şi prosperitatea unei ţări depinde de relaţiunile vamale şi ca atare datoria noastră e a ne impune contra purtărei Austriei faţă de noi şi neamul nostru, şi să găsim soluţia declarând şi noi războiu vamal, oprind importul mărfurilor din Austro-Ungaria.

D-l Gheorghe *Tutoveanu*, institutor, insistă asupra nedreptăţilor Austro-Ungariei faţă de Românii de acolo şi termină stăruind pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

D. Constantin *Arghir* face o comparaţie între politica Austriei înainte de 1875 şi cea de azi faţă de România.

D. N. *Gregoriade*, după ce îndeamnă publicul să răspundă întotdeauna în număr mare la întruniri naţionale, dă citire următoarei moţiuni:

»Cetăţenii Bârlădeni întruniţi în sala »Casei obştei astăzi Duminecă 9 Noemvrie 1908, având în vedere puţinele rezultate obţinute prin directiva de până »acum a politicei noastre externe în ceea»ce priveşte interesele noastre economice »şi politice, roagă pe toţi fruntaşii, cari »sunt sau vor veni la cârma ţării să »modifice această directivă într'un sens »mai folositor pentru aseste interese,

»In acelaş timp în faţa luptei pe »viaţă sau pe moarte pe care o duc »fraţii noştri în Transilvania, pătrunşi »de cea mai curată simţire de admira»ţie şi iubire pentru vajnicii lor lupta»tori, trimitem tuturor cuvinte de îmbă»gulire şi îmbărbătare«

Intrunirea s'a terminat la oarele 4, în perfectă linişte.

Despre socialism.

— Urmare. —

Care este dară forma aceea mai desăvârşită a societăţii omeneşti, unde împărţirea bunurilor e mai dreaptă şi dreptul e mai just?

Măcar că socialismul zilelor noastre nu e mai vechiu ca producţiunea capitalistă, care i-a dat fiinţă, *ideile socialiste* sunt mult mai vechi.

In istoria gândirii omeneşti locul dintâiu se cade filosofilor greci. Precum Aristotele e părintele ştiinţei şi a metodei ştienţifice, tot astfel *Plato* este primul reprezentant al ideilor socialiste. Plato îi învaţă pe oameni să-şi înfrâneze egoismul; cârmuitorii statului să nici nu aibă proprietate privată, căci numai aşa pot fi liberi de egoism. Impărţirea bunurilor atunci e dreaptă, când nu este nici bogăţie nici sărăcie, fiindcă bogăţia râvneşte la putere, puterea la bogăţie şi astfel se strică echilibrul.

Mai pronunţate decât la Plato sunt ideile socialiste în *creştinism. Iisus* vesteşte egalitatea oamenilor, zicând că toţi sunt fiii aceluiaşi părinte ceresc, care lasă să răsară soarele său şi trimite ploaia sa peste răi şi buni deopotrivă. (Mateiu 5, 44. 45.) Egalitatea este desăvârşită între cei cari nu au bunuri lumeşti: între săraci. Săracii (»ebionim«) sunt pretinii lui D-zeu, numai cei săraci vor fi mântuiţi; împărăţia săracilor este aproape.

Luca 6, 24. 25. Insă vai vouă bogaţilor, că vă luaţi mângâierea voastră, vai vouă celor ce sunteţi sătui acum, că veţi flămânzi. Vai vouă celor ce râdeţi, că veţi plânge şi vă veţi tânguí.

Marcu 10, 21. Mergi, vindeţi câte ai şi le dă săracilor, şi vei avea comoară în cer, şi luând crucea vin'o, urmează mie.

Invăţăceii din Galilea ai lui Iisus 'şi ziceau cu mândrie săraci. Aşa se numeau şi Jidovii increştinaţi din Iatanea şi Hauran, cari au păstrat multă vreme neschimbate învăţăturile lui Iisus. Fireşte dorul acesta exagerat după sărăcie a mai scăzut când creştinismul, adăpostit pe la colibele săracilor, crescând mare, a întrat şi în palatele bogaţilor şi puternicilor lumei. Totuşi sărăcia a rămas idealul acelora, cari au voit să apară şi au fost de fapt adevăraţi urcenici ai lui Iisus. Dovadă sunt ordurile cerşitoare şi multele secte comuniste ale evului mediu, cari toate s'au răzimat pe evanghelie. La lumina istoriei Iisus pare dintâiu un conducător democrat, care vrea să întemeieze domnia celor săraci şi desmoşteniţi. Iubirea sa către popor, mila faţă de slăbiciunile poporului, conştiinţa, că este chemat a fi conducătorul poporului, se văd din toate vorbele şi faptele lui.

Mateiu 9. 36. Iar văzând poporul, i-s'a făcut milă de dânsul, că era supărat şi lăpădat ca oile ce n'au păstor.

Marcu 6, 34. Şi eşind Iisus, a văzut popor mult, şi i s'a făcut milă de ei; pentru că era ca oile ce nu au păstor: şi a început a-i învăţa pre dânşii mult.

Mulţimea credincioşilor săi aştepta cu nerăbdare, să vie împărăţia mult dorită. Incercau să afle, când va fi ziua, şi împărţeau între sine înainte locurile din noua împărăţie.

Marcu 10, 37. 40. 41. Iar ei au zis lui: Dă-ne nouă ca să şedem unul de-a dreapta ta şi altul de-a stânga ta, întru mărirea ta. a şedea de-a dreapta mea şi de-a stânga nu este al meu a-l da, ci celor ce s'a gătit. Şi auzind cei zece, au început a se mânia pre Iacob şi pre Ioan.

Dară pe lângă gândul deşert al unei împărăţii lumeşti, care nu mult l'a amăgit, s'a gândit Iisus şi la adevărata apoteoză a slabilor, la domnia dreptăţii în împărăţia lui Dumnezeu, pe care o poate întemeia fiecare în inima sa, dacă-şi înfrânge inima.

Mateiu 6, 10, 33. Vie împărăţia ta: Fie voia ta precum în cer şi pre pământ. Ci căutaţi mai întâiu împărăţia lui D-zeu şi dreptatea lui, şi acestea toate se vor adăoga vouă.

Marcu 12. 34. Iar Isus văzând că cu înţelepciune a răspuns, i-a zis lui: Nu eşti departe de împărăţia lui Dumnezeu.

Luca 11, 2. Şi le-a zis lor: Când vă rugaţi, ziceţi: Tatăl nostru carele eşti în cer, sântiască-se numele tău; vie împărăţia ta; fie voia ta, precum în cer şi pre pământ.

Luca 12, 31. Insă căutaţi împărăţia lui Dumnezeu, şi acestea toate se vor adăogi vouă.

Luca 17, 20, 21. Şi întrebat fiind de farisei: Când va veni împărăţia lui Dumnezeu? A răspuns lor şi a zis: Nu va veni împărăţia lui Dumnezeu cu pândire. Nici vor zice: Iată aicea sau iată acolo; că iată împărăţia lui Dumnezeu înlăuntrul vostru este.

Invăţăturile lui Iisus au străbătut lumea dar nu inimile oamenilor. Reforma religioasă nu a putut schimba ordinea socială şi de drept. Protestările în contra nedreptăţii din lume s'au înnoit

Intre aceia cari au tălmăcit durerile celor neîndreptăţiţi, mai înflăcărat a fost *Jean Jacques Rousseau*. Deşi învăţăturile lui sunt exagerate, totuşi are meritul neperitor de a fi spus lumei şi de a-o fi convins despre aceea, că organisaţia societăţii omeneşti este rea. Rousseau este apostolul libertăţii individuale. După părerea lui omul ar putea trăi fără societate; societatea e numai isvorul inegalităţii dintre oameni, e o stare de dependenţă reciprocă a oamenilor, care mărgineşte libertatea individuală. Omul s'a născut liber, societatea 'l încătuşează, ea nu-şi trage originea din firea omenească, ci din unele cauze întâmplătoare.

Inegalitatea dintre oameni derivă de acolo, că cel dintâiu, căruia i-a trecut prin minte, să îngrădească o bucată de pământ şi să zică: acesta este al meu! a aflat oameni destul de proşti, să i-o creadă. După încetarea egalităţii originale însă a urmat o încurcătură grozavă, o luptă în-

---

Vasile Stepanovici face un gest larg şi clipeşte din ochi, parc'ar fi voit să spuie: Totul e în voia lui Dumnezeu!

— Ah, scumpe prietine, eu pot să-ţi înţeleg durerea! zice şeful, oftând din adâncul inimei... Eu, sufletul meu, mi-am pierdut femeia şi te înţeleg... Da... E o mare durere... dar ce să spun, e ceva groaznic... ceva de neînchipuit!... Sper, că acum Lizaveta Pavlovna e sănătoasă!.. Ce doctor o caută?...

— Fon Sterk.

— Fon Sterk... Mult mai bine era să fi chemat pe Magnus sau pe Semandriţchii.. Dar prea eşti schimbat la faţă... prea galben, parcă ai fi bolnav, ce-i asta?

— Da, Inălţimea voastră, n'am dormit... Am suferit atâta!

— Şi de ce vii la slujbă? Pentru ce vii?... Nu înţeleg!... Se poate să faci una ca asta, să-ţi faci singur rău?... Mergi acasă şi stai liniştit până ce te-i face bine... Să ştii că chiar îţi poruncesc... Hărnicia e bună, mai ales la un om tânăr; dar nu trebue să uiţi proverbul: »Minte sănătoasă, într'un corp sănătos«. Da, »minte sănătoasă într'un corp sănătos«.

Vasia se hotăreşte să-şi puie hârtiile în geantă şi, salutând pe şef, pleacă acasă să se culce...

tre răpitorii mai tari și proprietarii vechi, care a causat o mizerie generală și s'a terminat cu încheierea unui contract între membrii societății, prin care s'a sancționat inegalitatea și nedreptatea. De aici vin stăruințele de a se desface acest contract social, ca să facă loc societății naturale bazate pe egalitate și dreptate. Dacă e să tragem suma acestei filosofii, trebue să constatăm, că idea conducătoare a lui Rousseau, în care se cuprinde mult adevăr, este, că omul dela natură e bun și că civilizația l'a corupt.

Revoluția franceză din 1789, a căreia cale a pregătit-o Rousseau împreună cu celelalte capete luminate ale Franței a risipit și a creat, fără ca să poată împlini toate așteptările. Constituția revoluții a eliberat oamenii și pământul și a decretat egalitatea oamenilor. Dară aceste declarații înfocate nu au fost în stare să împiedece desvoltarea economică.

In umbra *libertății individuale* abea eluptate, mai apoi a *liberalismului economic*, a crescut mare și s'a întărit *capitalismul* și prin capital *burghezimea*, care, din asuprită ce a fost, a devenit ea asupritoarea proletariatului. Se începe din nou lupta, însă nu între cei privilegiați și cei lipsiți de drepturi, ca în veacurile premergătoare, ci lupta săracilor în contra bogaților, lupta muncii escamotate în contra capitalului nesățios. Abia de aici datează socialismul în senzul strict al cuvântului, de când au înțeles cei interesați, că este o deosebire mare între munca prestată și răsplata muncii, între exigența și acoperirea lor la clasa avută și neavută. Aceasta deosebire a devenit exorbitantă, de când s'a *centralizat producțiunea în fabrici*.

(Va urma.)

Jubileul unui medic român.

Dr. Sterie N. Ciurcu.

Vineri în 14 (27) Noemvrie a. c. d-l Dr. Sterie N. Ciurcu, medic român în Viena împlinește frumoasa vârstă de 60 de ani ai vieții și în toamna aceasta se împlinesc 40 ani de când a venit la Viena.

Număroșii săi prietini, nu numai din Viena, ci și din alte părți locuite de Români se grăbesc să arate sentimentele lor de stimă și iubire celui mai vechiu, primului medic român în Viena și celui mai zelos membru al societății române de acolo. In adevăr rar se află un om care ca Drul St. N. Ciurcu în mijlocul unei imense mări de străini să fi lucrat atât pentru binele obștesc, să fi ajutat pe atâți tineri români lipsiți de mijloace, să fi vindecat și alinat durerile atâtor bolnavi. Numai un spirit luminat și un suflet nobil știe ce va să zică: *»ubi homo, ibi beneficii locum«*, și acest principiu a fost deviza D-sale mai ales când era vorba de Români, fie din Ardeal, România, Bucovina sau Basarabia, ba chiar și din Macedonia.

D-l Dr. Sterie N. Ciurcu s'a născut în 27 Nov. a memorabilului an 1848 din părinții Nicolae Ciurcu și Pati născută Steriu. Tatăl D-sale a fost mare comerciant în Brașov. Rolul ce l'a jucat tatăl dânsului se poate vedea și de acolo, că marele archiereu Șaguna de câte ori venea la Brașov să conducă examenele de maturitate totdeauna era încuartirat la răposatul Nicolae Ciurcu.

Sterie Ciurcu a absolvat gimnaziul român din Brașov în primăvara anului 1868, iar în toamna aceluiaș an, după ce a mers întâi la Sibiiu ca să primească archierească binecuvântare, a plecat la Viena, pe atunci încă cu diligeanțul. Ajuns în Viena s'a apucat de lucru agonisindu-și o mare cantitate de cunoștințe nu numai în specialitatea D-sale, ca medicinist, ci pe toate terenele culturale.

Incă ca student și ca membru al societății studențești de aici a cărei președinte a fost mai mulți ani, s'a distins în mod deosebit făcând prin balurile aranjate de D-sa ca societatea »România Jună« să între în primul rang al societăților din Viena. Balurile aranjate de Români cu ajutorul și pe baza talentului organizatoric a d-lui Dr. St. N. Ciurcu au fost totdeauna între cele mai frumoase din Viena prin anii 1870—1880. D-l Dr. St. Ciurcu a mijlocit că Alteța Sa imperială archiducele Reiner în decurs de mai mulți ani a fost protectorul balului, iar în comitetul patroneselor era lamura înaltei societăți aristocrate de aici. Cine va face istoricul »României June« va trebui să recunoască că ridicarea prestigiului acestei societăți în capitala imperiului a fost meritul esclusiv al d-lui Dr. St. Ciurcu. Nimeni nu a știut ca D-sa să se introducă în societățile înalte de acolo, și nimeni dintre Români nu are nici azi o trecere și relații mai întinse în Viena ca D-sa.

Dar talentul D-sale, inima D-sale înflăcărată și-le-a validitat nu numai pe terenul social ci și pe cel național, politic și îndeosebi pe cel bisericesc. N'a fost nici o serbare națională, unde D-l Ciurcu să nu fi alergat, să nu fi contribuit cu lămuririle sale și cu banul său, începând cu neuitatul congres dela Putna din 1871 și până în zilele noastre. Când Românii de pretutindeni se pregăteau să meargă la împăratul cu Memorandul, D-l Dr. Ciurcu a fost acela, care împreună cu alți oameni, dintre cari unii azi sunt deputați și cari pe vremurile acele erau în Viena, au făcut tot ce le-a stat în puteri ca în Viena Românii să fie cel puțin în unele cercuri bine primiți. Ori decâte-ori frații din Ardeal aveau vre-o nouă zi de durere de înregistrat, D-l Ciurcu a făcut adunările de protestare în Viena, și astfel cu ajutorul pressei străine Donchișoții șoviniști dela noi au fost reduși în străinătate la adevărata lor valoare.

Dacă Românii din Viena au azi o capelă în care se roagă în limba strămoșească, în mare parte este a se mulțămi D-lui Dr. Sterie N. Ciurcu, talentului D-sale de organizare, conexiunilor D-sale în și afară de Viena precum și energiei sale de fier.

Ca medic a fost cel mai mare binefăcător nu numai al bogaților, ci mai ales al săracilor, cărora pe baza cunoștințelor D-sale cu celebritățile medicale din Viena le mijlocea tratament gratuit, ba de multe ori le dădea și bani de întoarcere. Nu odată locuința D-sale a fost transformată în spital.

Casa D-sale a fost deschisă pentru toți cunoscuții și rudeniile de aproape sau de departe.

Cine astfel își pricepe chemarea de om și de medic merită să fie răsplătit după cuviință și cinstit. Străinii au văzut lucrul acesta mai iute decât noi și l'au distins la toate ocaziunile. In Iunie trecut D-sa a fost singurul Român în comitetul care a aranjat renumitul »Festzug“ în onoarea Maj. Sale Impăratului. D-l Sterie N. Ciurcu este acela, care cu ocaziunea jubileului de 40 de ani al Maj. Sale regelui Carol I. a aranjat în numele societății din Viena »Clubul român« omagiul și cadoul, care l'au dat Românii din Viena. Tot D-sa și tot în numele »Clubului român«, a cărui președinte a fost, a aranjat toate festivitățile cu ocaziunea vizitei primăriei din București la primăria din Viena.

Toate aceste și alte multe, cari în cadrul acesta nu se pot scrie, le-a făcut fără să se încunjure cu acel cerc de reclamă, după care așa de mulți vânează. D-sa a aranjat și a lăsat pe alții să iscălească. Dr. St. Ciurcu este membru al mai multor societăți, comandor al ordinului Bolivia, are Steaua României, medalia jubilară Carol I și alte multe distincții din patrie.

Astăzi când ni se înmulțesc Ghedeonii și spinările de cauciuc este o adevărată mângăere că putem înregistra astfel de caractere frumoase, cari în decurs de mai multe decenii, deși trăind într'o mare de străini au știut să-și păstreze intactă demnitatea lor națională, conștiința de fii ai poporului Român, toate tradițiile ce ne leagă pe toți și ne pun pecetea individualității etnice, toate obiceiurile și datinile cari formează sufletul și caracteristica noastră.

Aducem iubitului nostru Dr. Sterie N. Ciurcu sincerele noastre omagii de stimă și iubire nefățărită dorindu-i:

mulți ani!

Luca.

STIRILE ZILEI.

— 12 Noemvrie v.

Reprezentațiunea teatrală de eri seară a avut un succes desăvârșit. D-na Agata *Bârsescu* în rolul »Medeii« a fost neîntrecută și a emoționat până la lacrimi publicul numeros, care a umplut până la ultimul loc spațioasa sală a Redutei. D-nei Bârsescu s'au făcut mari și entusiaste ovațiuni. A rezolvat artista noastră eri o problemă poate unică în feliul ei de-a reprezenta singură drama dela început până la sfârșit. Și a fost cu putință și aceasta minune, grație șovinismului îndârjit unguresc, care nu permite jocul de scenă al mai multor actori români străini. Un raport amănunțit vom publica după terminarea seriei de 3 reprezentațiuni.

Astăzi seară d-na Bârsescu va debuta în »Sapho« și »Phädra«, iar mâne seară (în limba germană) în »Deborah« și »Faust«.

Curia regească a întărit sentința curții cu jurați din Budapesta, prin care fostul redactor responzabil al *»Luptei«* d-l Macrea a fost osândit la 2 ani și 4 luni închisoare de stat și 5200 cor. amendă în bani.

Dr. Lueger — consilier intim. Din Viena se anunță că primarul Lueger va fi numit din incidentul jubileului Maj. Sale Monarchului (2 Dec.) consilier intim.

In congregațiunea extraordinară a comitatului Caraș-Severin, ținută Luni, fișpanul comitatului a numit pe d-l adv. Dr. Nestor *Porumb* din Biserica-albă primprocuror comitatens ad honores.

Grecii protestează contra alegerei deputatului Mișa. Din Constantinopol se anunță că alegerea Românului Mișa, ca deputat în parlamentul turcesc a produs o vie nemulțumire printre Greci, cari aveau 22 de delegați. Metropolitul grec din Corița a protestat la Constantinopol contra alegerei, acuzând pe guvernatorul militar, care este un june turc, cumcă s'ar fi amestecat în lupta electorală din acel district.

Voluntari ruși în armata sârbească. Din Petersburg se anunță, că înscrierile voluntarilor ruși pentru armata sârbească continuă cu aceeași însuflețire. Numărul celor înscriși până acuma trece peste câteva mii. Mulți dintre voluntari, mai ales soldații rezerviști din armata rusească, au plecat spre Belgrad.

Noul împărat al Chinei va lua numele de Hasuen-Tung, adecă vestitorul legilor. In cercurile politice se afirmă că noul împărat are de gând să introducă constituția.

Un edict al noului împărat al Chinei arată timpul până când China trebue să țină doliu. S'au luat măsuri pentru paza palatului. Zece dintre medicii, cari au îngrijit pe fostul împărat, au fost degradați și învinuiți că nu și-au dat destulă osteneală spre a-l scăpa.

Lucrările încep aproape în toate orașele Americei. Jurnalul »New-York American«, unul din cele mai mari și mai bune jurnale din toată America, — scrie »Românul« — publică decisiunile aduse de cele mai multe companii, cu privire la începerea lucrărilor. Mii de oameni au fost reprimiți în lucru încă în ziua primă după alegerea noului președinte al Statelor-Unite. Fabricile de fier și oțel, minele de cărbuni și companile de trenuri sbiară după brațe de lucru. Fabricile primesc comande nemai pomenite în istoria industriei americane, ceeace ne dă speranță, că acești patru ani vor fi unii din cei mai buni. Pornirea lucrărilor este de a se mulțumi partidului republican, care la alegerile de față a câștigat pe toate terenele.

Dela magistratul orașului Brașov primim spre publicare următoarele: Cu ziua de 31 Dec 1908 expiră timpul de funcționare al bărbaților de încredere din tagma industriașilor, foști aleși pentru anul 1909 în conziliul industrial și prin urmare, e de lipsă a se alege pentru orașul Brașov pe anul 1909 alți bărbați de încredere, anume 20 de bărbați ca membrii ordinari și 6 ca substituți. Asemenea sunt a se alege, în senzul ordinului ministeriului de comerciu dela 4 Oct. 1885 Nr. 52211—85 și pentru cercul pretorial de sus, fiindcă-și are reședința în Brașov, 20 de bărbați de încredere ca membrii ordinari și 6 ca substituți, cari toți au să fie aleși dintre industriași în conziliul industrial. Incunoștiințăm deci pe toți comercianții, industriașii și pe fabricanții, că alegerile menționate se vor face în 16 Dec. a. c. în localul magistratului, despărțământul industrial, în timpul înainte de amiazi dela 9—12 oare. Tot-odată se comunică prin aceasta, că drept de alegere activ, are fie-care comerciant, industriaș și fabricant de pe teritorul orașului Brașov, dacă poartă afacerea sa independent de altul, iară drept de alegere pasiv numai acei comerciați, industriași și fabricanți, cari plătesc dare de venit cel puțin 50 de coroane sau aceia cari sunt eliberați de dare în senzul art. de lege XLIV. din 1881. Membrii, a căror funcțiune expiră, se pot alege din nou. Alegerile se fac prin votare cu bilete sau dacă cer cel puțin 10 inși prin aclamațiune.

Foametea în Armenia. Ziarul turcesc »Ikdam« publică o știre din Armenia, în care spune, că o foamete mare bântue în toate orașele vilaetului Erzerum și pe țărmurile Mării negre ale Asiei mici.

Un student academic din Germania dorește conversațiune în limba română cu Român sau Română cultă în schimb pentru conversație în limba germană sau franceză.

Numărul jubilar al „Gazetei Transilvaniei“ se poate comanda direct sau prin librării cu prețul de 1 coroană 50 bani în Austro-Ungaria și 2 coroane (2 Lei 20 bani) în România și străinătate.

Venitul curat ce va rezulta din desfacerea ediției jubilare, a „Gazetei“ *se va da fondului jubilar pentru ajutorarea ziariștilor români din Transilvania și Ungaria.*

ULTIME ȘTIRI.

Berlin, 25 Noemvrie. „Berliner Tageblatt“ aduce știrea, că Maj. Sa Monarchul va lărgi cu ziua de 2 Dec., printr'o hotărâre specială, cercul de influință al archiducelui Francisc Ferdinand în astfel de mod, ca în unele cestiuni să aibă parte la guvernarea monarchiei. Acestei știri nu se prea dă crezământ în cercurile bine informate.

Roma, 25 Noemvrie. Din sursă oficială se anunță, că întrunirea conferenței europene e lucru stabilit. Conferința se va ține la primăvară la Roma și va fi probabil de scurtă durată. Anglia, Franța, Rusia și probabil și Germania și Austro-Ungaria vor fi reprezentate prin ambasadorii lor. Conferința va fi prezidată de Tittoni.

Belgrad, 25 Nov. Ultimul demers al Puterilor europene pe lângă guvernul din Belgrad, a produs o mare nemulțumire în toate cercurile. Din demersul acesta reese că în Europa cauza sârbă e pierdută. Credința aceasta o exprimă și câteva ziare guvernamentale. Alte ziare cer ca guvernul să dimisioneze.

Bibliografie.

„Compassul Românesc“ de *N. P. Petrescu* partea I. și II. care conține și legea comercială. Se poate procura prin librăria A. Mureșianu, Brașov. Prețul ambelor tomuri plus 3 cor. 20 bani porto.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor respons.: Victor Branisce

La tipografia și librăria A. Mureșianu

se pot procurà următoarele:

C. b.

Ivanovicì: Valurile Dun. Vals . . —.36
Pába F. C.: Potpouriu din melodii națion. rom. . . . . —.70
„ Concordia Vals . . . . . —.50
„ Victoria-Quadril . . . . —.40
„ Harmonia-Quadril . . . . —.4
Porumbescu: Baladă pentru violină 2 cu acompaniare de pian . . . . 1.
„ Potpouriu din opereta . 50
„Craiu nou" . . . . . 2.—
„ Uvertură din opereta „Craiu nou" 1.50

Nr. 1: „Deștéptă-te Române".
Nr. 2: „Luna dórme".
Nr. 3: „A o l e o!"
Nr. 4: „Suspine crude".
Nr. 5: „Cât te-am iubit".
Nr. 6: „Călugărul din vechiul schit".
Nr. 7: „Pentru tine Iano".
Nr. 8: „Două fete spală lână".
Nr. 9: „Ce te legenĭ codrule".
Nr. 10: „Steluța".
Nr. 11: „Cucuruz cu frunza 'n sus".
Nr. 12: „Fetițo din acel sat".
Nr. 13: „Popa ḑice că nu bea".
Nr. 14: „Inimióra mea".
Nr. 15: „Am un leu și vreu sĕ-'l beau".
Nr. 16: „Pasĕre galbină 'n cioc".
Nr. 17: Imnul regal român.
Nr. 18: Cântul gintei latine.
Nr. 19: Tricolorul. Imn patriotic.
Nr. 20: Steagul nostru. Imn patriotic.
Nr. 21: Mama lui Ștefan cel mare.
Nr. 22: Domnul Tudor, cântec național.

Fie-care numĕr 20 banĭ.

Biblioteca populară „Minerva".

Nr. 1, 2 și 3: „Istoria populară a Românilor
Nr. 4: „Cântarea României".
Nr. 5: „Istoria populară a Literaturei Române".
Nr. 6: Revoluția lui Tudor Vladimirescu"
Nr. 7: Pierderea Basarabiei".
Nr. 8: Unirea principatelor și domnia lui Cuza".
Nr. 9: Mihail Cogălniceanu.
Nr. 10: Vasilie Alexandri.
Nr. 11: Stefan cel mare.
Nr. 12—13: Mihaiu Viteazul.
Nr. 15: „Rapirea Bucovinei".
Nr. 16: „Cum sĕ ne crescem copii".
Nr. 17: „Păstrarea sănĕtății".
Nr. 18: „Ce sĕ cetim".
Nr. 19: „10 Maiu".
Nr. 20, 21 și 22: „Rĕsboiul Românilor pentru neatêrnare".
Nr. 23: Veniamin Costachi.
Nr. 24: Aritmetica.

Prețul fie-cărui numĕr 15 banĭ.

1499 szám.
1908 végrhtc.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz 102 § a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 1908 évi 3329 számu végzése következtében Dr. Dán Emil, ügyvéd által képviselt „A l b i n a" takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe javára 46 Kor. s jár. erejéig 1908 évi Majus hó 4 én foganatositott kielégitési végrehajtás utján felülfoglalt és 1231 Kor. becsült következő ingóságok, u. m.: butornemük nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbiróság 1908. évi V. 710/5 számu végzése folytán 46 Kor. tőkekövetelés ennek 1907 évi deczember hó 5 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 39 kor 52 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig, Brassóban Vár-utcza 56 szám alatt leendő megtartására **1908 évi deczember hó 1-ik napjának délutáni 4 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. § ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek szükségesetén becsáron alul s el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. evi LX t.-c. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Brassó, 1908. évi November hó 14 napján.

Kalmár Ignácz
kir. jbir. végrehajtó

416,1—1.

Nr. 2000.—1908.

Publicațiune de vânzare de lemne.

Aducem la cunoștință, că lemnele cari se află în pădurea ce formează proprietatea comunei Veneția inferioară și care e în hotarul acestei comune (la 20 kilometri depărtare de stațiunea căii ferate dela Șercaia), cari lemne formează despărțământul „B" din clasa I. parcela a XIV-a și din clasa II. partea XV-a a planului de exploatare de economie rațională aprobat în anul 1891 sub Nr. 13179, și cari în o estindere de 262·05 jug. catastr. se pot exploata din 1907—1929, pe baza ordinațiunei ministrului de agricultură din 1906 Nr. 93982. I. A—2, se pun în licitație publică în cancelaria comunei Veneția inf. în ziua de **7 Decembre n. 1908** la 9 oare a. m. cu oferte în scris

Ofertele în scris se primesc până în ziua licitărei la oarele $9^1/_2$ a. m. și se deschid după licitarea verbală.

Ofertele închise sunt a se provedea cu un timbru de 1 cor., iar suma oferită trebue să fie conform regulamentului, în cifre și în litere, și provăzută cu declarația, că oferentul cunoaște condițiunile de licitare și contract și că le primește necondiționat.

Pe lângă aceasta fie-care ofert trebue să cuprindă în sine vadiul fixat sau în bani gata sau în hârtii de valoare.

Cantitatea lemnelor ce se licitează este:

	49185·54	m^3.	blane de fag,
	12568·53	„	bușteni de fag,
	3830·45	„	uscătură,
La olaltă	65584·52	m^3.	lemne de foc.

Prețul strigărei este de 78400 cor. sub care preț lemnele nu se vor vinde. Cari vor lua parte la licitație, au a depune un vadiu după prețul strigărei în sumă de 7840 cor. în bani gata sau în hârtii de valoare la mâna presidentului comisiei de licitație.

Prețuirea, condițiile de licitare și contractul se pot vedea la oarele oficioase în cancelaria comunei Alsó-Venecze, apoi la Oficiul silvanal reg. ung. în Șercaia.

Veneția inferioară, în 4 Novembre 1908.

Primăria comunală.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.